

nærmeste Stationer er for lang og besværlig. Koedyrkningen hemmes ved de nuværende Tilstande, men vil sikkert tage et saadant Opsving ved Oprettelse af det ønskede Sidespor, at Anlægget vil kunne betale sig. Det nødvendige Jordstykke kan faas til moderat Pris.

Andragendet har ikke været hos Ministeriet.

Da Sagen ikke har været hos Ministeren, gør Udvalget ikke Indstilling.

60. Fra Beboere i Store Kørhæt og Omegn om Oprettelse af et Billetsalgsssted ved Banevogterhus Nr. 18 paa Frederikszundsbanen. (Indbragt den 13de December 1900 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds, P. Pedersen.)

Til Afholdelse af de med Oprettelsen af det nævnte Billetsalgsssted forbundne Omkostninger er der sikret et Beløb af omtrent 1,400 Kr., hvad antageligt vil være tilstrækkeligt. Egnen er frugtbar og tæt befolket og til nærmeste Station er der ad Landevejen $\frac{3}{4}$ Mil. Afstanden mellem det paatænkte Billetsalgsssted og Næstykke Station er 6,700 Alen og til Frederikszund 6,100 Alen, medens Gennemsnitsafstanden mellem Banens øvrige Stationer og Holdepladser kun er 5,300 Alen.

Et lignende Andragende er tilstillet Ministeriet for offentlige Arbejder.

Et Bilag med Liste over Andragere og Vidragsydere medfølger.

Da der ikke foreligger Svar fra Ministeren, gør Udvalget ikke Indstilling.

61. Fra Frøken Astrid Michaelsen om en Forhøjelse af den hende efter Gentofte-Ulykken tilstaaede aarlige Understøttelse samt om en Erstatning en Gang for alle. (Indbragt den 15de December 1900 af Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds, Zahle.)

Andragerinden, der er Datter af Overbanemester Michaelsen i Esbjerg og født den 17de September 1874, blev ved Jernbaneulykken i Gentofte 1ste Juli 1897 gjort til hjælpeløs Krøbling, idet begge Hoster bestadigedes saaledes, at ingen Operation eller Kur kan bringe Førligheden tilbage. Af Indenrigsministeriet bevilgedes der hende fra 1ste April 1898 en aarlig Understøttelse paa Livstid af 720 Kr., hvorhos der samtidig for den siden Ulykken forinden forløbne Tid ubetaltes hende 500 Kr. Desuden har hun i Aarene 1898 og 1899 af Indenrigsministeriet faaet udbetalt i alt 1,000 Kr. til Dækning af Udgifterne ved Kur og Pleje paa Silkeborg Vandkuranstalt, hvorved der dog ikke er frembragt nogen varig Forbedring af hendes Tilstand. Af de med Andragendet følgende Erklæringer fra Læger og andre fremgaar det, at Andragerinden er ude af Stand til at paatage sig andet Arbejde end lidt Syning i Hjemmet, og at hun ikke kan undvære til Stadighed at have en Person om sig til Hjælp under Livets daglige og nødvendige Syssler, t. Eks. til Af- og Paaklædning, og Erklæringerne indeholde tillige fylldig Oplysning om Forfælden mellem hendes Tilstand før og efter Ulykken: før Ulykken var hun en „livlig og indtagende“, en „ualmindelig raff og kvif“ ung Pige med en „flant og spænstig Skikkelse“, efter Ulykken er hun en „ubehjælplos Krøbling“ af et „fæmmet“ og „deformeret“ Udseende, „sørgelig lemlestet“, „meget stærkt sammensunken“ osv. Den hende tilstaaede Understøttelse vil for Størstedelen medgaa til Afsløning, Kost og Logi til den Person, Andragerinden er nødt til at have om sig. Hidtil har hun kunnet klare sig, idet hun bor hos sine Forældre, men den Tid kan ikke være meget fjern, da hun vil miste denne Støtte, og hun vil da med 720 Kr. om Aaret plus den ringe Fortjeneste, hun ved Haandarbejde kan opnaa, være meget sørgelig stillet. Ved Behandlingen af de ved Gentofte-Ulykken indtraadte Skader har det formentlig været det ledende Princip, at der fra Statens Side skulde gives de stadelidte fuld Erstatning, men dette Princip, der ogsaa er lagt til Grund ved Affattelsen af Lov Nr. 56 af 31te Marts 1898, jfr. Lov af 24de April 1895 § 3, er i paafaldende Grad fraveget i Andragerindens Tilfælde, formentlig fordi hendes Tilstand ikke er bleven tilstrækkelig belyst.